

Datum van inontvangstneming : 10/04/2014

Zaak C-110/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

7 maart 2014

Verwijzende rechter:

Judecătoria Oradea (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 februari 2014

Verzoekende partij:

Horațiu-Ovidiu Costea

Verwerende partij:

SC Volksbank România SA

BESCHIKKING

Openbare terechtzitting van 25 februari 2014

(omissis)

1. Bij de Judecătoria Oradea is een civiel geding aanhangig tussen H.-O. COSTEA, verzoeker, woonachtig te Oradea, (omissis) domicilie gekozen hebbende bij advocaat Costea te Oradea, (omissis) en SC VOLKSBANK ROMÂNIA SA, verweerster, gevestigd te Boekarest, (omissis) over een vordering tot vaststelling van het oneerlijke karakter van een beding in een kredietovereenkomst.

(omissis)

(omissis) [Or. 2]

(omissis) [procedurele aspecten]

7. Gelet op verzoekers vorderingen en verweersters verdediging vraagt deze rechter, gezien de omstandigheden van het geval – verzoeker is advocaat, maar de

kredietovereenkomst is ook door de vertegenwoordiger van verzoekers advocatenkantoor als hypothecaire borg ondertekend –, de partijen zich uit te spreken over de noodzaak het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) te verzoeken om een prejudiciële beslissing betreffende de uitlegging van het Unierecht met betrekking tot het begrip „consument”.

8. Verzoekers vertegenwoordigster voert aan dat blijkens de nationale rechtspraak de vraag of een consument die een lening aangaat, een economische of juridische studie heeft gevolgd, nooit in geding is geweest. Verzoeker is de lening aangegaan als natuurlijk persoon, en niet als advocaat.

9. Verweersters vertegenwoordigster verzet zich niet tegen de verwijzing naar het Hof.

10. Deze rechter brengt de voorgestelde inhoud van de prejudiciële vraag ter kennis van de partijen (omissis) [tekst van de vraag die in het dictum is opgenomen]

11. Verzoekers vertegenwoordigster verzet zich tegen de verwijzing naar het Hof, aangezien het gaat om een persoonlijke lening, en niet om een lening voor het advocatenkantoor. Indien deze rechter met die verwijzing instemt, vraagt zij te verduidelijken of een advocaat, ongeacht in welke rechtstak hij actief is, bijvoorbeeld in het strafrecht, moet worden geacht over de noodzakelijke kennis te beschikken om met betrekking tot de sluiting van een kredietovereenkomst niet als een consument te worden beschouwd.

12. Met betrekking tot die opmerking van verzoekers vertegenwoordigster brengt deze rechter haar ter kennis dat het voorwerp van een prejudiciële verwijzing alleen de uitlegging van een concrete bepaling van Unierecht kan zijn, en niet de uitlegging van feiten. Aangezien zij niet om uitlegging van een concrete wettelijke bepaling heeft verzocht, kan deze rechter de aan het Hof gevraagde uitlegging niet aanvullen met betrekking tot de feiten.

(omissis)

(omissis) [procedurele aspecten] **[Or. 3]**

DE JUDECĂTORIA ORADEA

beslist als volgt:

a) Beknopte uiteenzetting van het voorwerp van het geding

17. In feite oefent verzoeker het beroep van advocaat uit. Het is algemeen bekend dat hij in het bijzonder actief is in het handelsrecht. In 2008 heeft

verzoeker met SC Volksbank România SA kredietovereenkomst nr. 0146736/04.04.2008 gesloten.

18. In de preambule van de overeenkomst is als partij en kredietnemer Costea vermeld, maar de overeenkomst, te weten in artikel 7 van de bijzondere voorwaarden ervan, bepaalt dat de terugbetaling van de lening is gegarandeerd door een gebouw dat aan het eenmansadvocatenkantoor Costea Ovidiu toebehoort. Aan het einde is de overeenkomst getekend door Costea als kredietnemer en door het eenmansadvocatenkantoor „Costea Ovidiu”, vertegenwoordigd door Costea, als hypothecaire borg. Nergens in de overeenkomst is het doel van de lening vermeld. Door de garantie zelf van de terugbetaling van de lening door het advocatenkantoor „Costea Ovidiu” is het beroep van de kredietnemer Costea ter kennis gebracht van de bank. Voorts is op dezelfde datum, op 4 april 2008, de door het notariskantoor Vălean Codruța onder nr. 791/04.04.2008 gelegaliseerde hypotheekovereenkomst gesloten, waarbij het eenmansadvocatenkantoor „Costea Ovidiu”, vertegenwoordigd door advocaat Costea, als eigenaar en hypothecaire borg, en Volksbank România SA als hypotheekverstrekker, het eens zijn geworden over de garantie van de terugbetaling van de bij kredietovereenkomst nr. 0146736/04.04.2008 toegekende lening.

19. Op 24 mei 2013 heeft verzoeker tegen SC Volksbank România SA București een vordering ingesteld – waarop de onderhavige zaak betrekking heeft – tot vaststelling van het oneerlijke karakter van het beding in punt 5, sub a, van kredietovereenkomst nr. 0146736/04.04.2008 inzake de risicocommissie. Hij vordert nietigverklaring van dat beding en terugbetaling van de door de bank ontvangen risicocommissie.

20. In zijn vordering stelt Costea dat hij een consument is, zodat hij zich in zijn voordeel beroept op de consumentenbeschermende bepalingen van Legea nr. 193/2000 (wet 193/2000), waarbij richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: „richtlijn 93/13”) in Roemeens recht is omgezet. Costea stelt dat over het beding inzake de risicocommissie niet is onderhandeld, aangezien het eenzijdig door de bank is opgelegd, dat dit beding oneerlijk is, temeer daar het risico is weggenomen door de hypotheek die de kredietovereenkomst vergezelt, en dat dit beding nietig moet worden verklaard en de door de bank ontvangen risicocommissie moet worden terugbetaald.

b) Inhoud van de nationale bepalingen die in casu zouden kunnen worden toegepast

21. Opgemerkt zij dat een consument in artikel 2 van Legea nr. 193/2000, in de versie die van [Or. 4] kracht was op het tijdstip waarop kredietovereenkomst nr. 0146736/04.04.2008 is gesloten, als volgt wordt gedefinieerd: „1. Onder consument wordt verstaan iedere natuurlijke persoon of vereniging van natuurlijke

personen die op grond van een binnen de werkingssfeer van deze wet vallende overeenkomst handelt voor doeleinden buiten zijn industriële, handels- of productieactiviteit, ongeacht of het om een artisanale activiteit dan wel om een activiteit in het kader van een vrij beroep gaat.

2. Onder verkoper wordt verstaan, iedere natuurlijke of erkende rechtspersoon die op grond van een binnen de werkingssfeer van deze wet vallende overeenkomst handelt in het kader van zijn industriële, handels- of productieactiviteit, ongeacht of het om een artisanale activiteit dan wel om een activiteit in het kader van een vrij beroep gaat, alsmede iedere andere persoon die met hetzelfde doel voor ogen in naam en voor rekening van een dergelijke persoon handelt”.

22. Voorts luidt artikel 4, lid 1, van Legea nr. 193/2000, waarop verzoekers vorderingen zijn gebaseerd, als volgt: „Een beding in een overeenkomst waarover niet rechtstreeks met de consument is onderhandeld, wordt als oneerlijk beschouwd indien het op zichzelf beschouwd of samen met andere bepalingen in de overeenkomst, in strijd met de goede trouw, het evenwicht tussen de rechten en verplichtingen van de partijen ten nadele van de consument aanzienlijk verstoort.”

c) Redenen voor de twijfel van deze rechter omtrent de uitlegging van een aantal bepalingen van Unierecht, en het door deze rechter gelegde verband tussen die bepalingen en de op het hoofdgeding toepasselijke nationale wettelijke regeling

23. Volgens deze rechter kan verzoeker zich slechts in zijn voordeel beroepen op de consumentenbeschermende bepalingen die in het Roemeense recht zijn opgenomen in Legea nr. 193/2000, waarbij richtlijn 93/13 in Roemeens recht is omgezet, indien hij een consument is.

24. Aangezien bepalingen van nationaal recht in het licht van het Unierecht moeten worden uitgelegd, is het noodzakelijk de betekenis van het begrip „consument” in het Unierecht te kennen. In die zin bepaalt artikel 2, sub b, van richtlijn 93/13 dat een consument in de zin van die richtlijn iedere natuurlijke persoon is die bij onder deze richtlijn vallende overeenkomsten handelt voor doeleinden die buiten zijn bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen.

25. Aangezien verzoeker het beroep van advocaat uitoefent, wat ook bij de sluiting van kredietovereenkomst nr. 0146736/04.04.2008 was bekend, verdedigt SC Volksbank România SA zich in het hoofdgeding door erop te wijzen dat verzoeker geen kwetsbare persoon is wat de kennis betreft die nodig is om de inhoud van de overeenkomst en de voor hem uit de ondertekening van de overeenkomst voortvloeiende rechtsgevolgen te begrijpen. Deze rechter merkt ook op dat in de overeenkomst niet het doel van de lening is vermeld, aan de hand waarvan had kunnen worden uitgemaakt met welk doel verzoeker heeft gehandeld bij de sluiting van kredietovereenkomst nr. 0146736/04.04.2008. Voorts is het duidelijk dat verzoekers juridische kennis dezelfde is, ongeacht of hij bij de

sluiting van een kredietovereenkomst uit een eigen bijzonder belang dan wel als vertegenwoordiger van een cliënt handelt **[Or. 5]**. Bovendien was het eenmansadvocatenkantoor „Costea Ovidiu” betrokken bij de sluiting van kredietovereenkomst nr. 0146736/04.04.2008, aangezien de overeenkomst ook door dat kantoor is ondertekend als hypothecaire borg. Voorts heeft het eenmansadvocatenkantoor „Costea Ovidiu” ook de door het notaris kantoor Vălean Codruța onder nr. 791/04.04.2008 gelegaliseerde hypotheekovereenkomst gesloten met betrekking tot de garantie van de terugbetaling van de bij kredietovereenkomst nr. 0146736/04.04.2008 toegekende lening.

26. Gelet op een en ander acht deze rechter het gepast het Hof een prejudiciële vraag te stellen – waarover hij de partijen heeft gevraagd zich uit te spreken – betreffende de uitlegging van de werkingssfeer van het begrip „consument” in verband met een persoon in dezelfde concrete omstandigheden als verzoeker.

OM DEZE REDENEN,

BESLIST

DE JUDECĂTORIA ORADEA IN NAAM DER WET:

(omissis)

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moet artikel 2, sub b, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten aldus worden uitgelegd dat onder het begrip „consument” een natuurlijke persoon valt die het beroep van advocaat uitoefent en met een bank een kredietovereenkomst sluit waarin het doel van de lening niet is vermeld en het advocatenkantoor van die natuurlijke persoon als hypothecaire borg wordt aangeduid?

Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 25 februari 2014.